

მოგზაურობა თბილისისაკენ

ცა მოსჩანს, როგორც შიშველი სარკე,
მივალ, ვიგონებ გაფრენილ წამებს.
ჩემი გზა მიდის სამარისაკენ
და ნაპრალებთან წევს შავი ღამე.

მამჩნევ, ნათლდება მთის მწვერვალები
და მოდის მთვარე, როგორც პრინცესა.
მე ისევ შენთან მოვალ წვალებით
და მანუგეშე, ძვირფასო, დღესაც.